

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Ja, det er jo tæt på en indrømmelse, kan man sige, som når den dømt får et reb at støtte sig ved. Men jeg forstår, at bortset fra det punkt, som vi jo vender tilbage til senere – derfor har jeg ikke brugt så meget tid på sygehusdelen i den her debat – bortset fra det punkt, som vi har haft svært ved at se som noget, der overhovedet ligner nogen form for indrømmelse, men nærmest det modsatte, kan hr. Knud Erik Kirkegaard heller ikke finde noget, der svarer til de råd, Socialdemokratiet har givet.

Derfor bliver der jo behov for, hvis vi skal finde hinanden, og det er vores målsætning, som jeg også forstod var Det Konservative Folkepartis målsætning, at regeringen skal være i stand til at udvise betydelig spændstighed.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om vi kan regne med, at Det Konservative Folkeparti i hvert fald ikke vil være stopklodsen for, at den spændstighed kan udvises fra regeringens side, så der kan skabes et bredt flertal for et grundlag, vi alle sammen kan stå bag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Så vil jeg godt fortsætte rækken af argumenter for, at vi faktisk har lyttet til socialdemokratiske synspunkter. Jeg har eksempelvis oplevet det på den måde, at man i Socialdemokratiet har udtrykt bekymring for, om vi, hvis vi bare afskaffede amterne, så kunne tage tilstrækkelig kvalitativ vare på de handicappede og de socialt svagt stillede. Jeg har hørt socialdemokrater give udtryk for, at man var bekymret for, at hvis man afskaffer amterne, så får miljøet bare lov til at sejle for kommunalt forgodtbefindende.

Der vil hr. Ole Stavad, hvis han går oplæggen igennem, kunne finde, at der i allerhøjeste grad er taget hensyn til sådanne betænkeligheder. Det har for os Konservative været magtpåliggende, at vi fik systemet bygget sådan op, at det er nagelfast, at den risiko for de problemer, som Socialdemokraterne har beskrevet, og som vi naturligvis også er optaget af, simpelt hen ikke opstår med det oplæg, som regeringen er kommet med her.

Når hr. Ole Stavad får det læst grundigt nok, vil han ikke ryste på hovedet mere, så vil han nikke.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har vi forstået på debatten tidligere med Venstre, at et meget stort formål med strukturreformen er at få mere privatisering ude i kommunerne. Men man forsøger så at sælge det her reformforslag på, at vi skal have en entydig offentlig forvaltning og der skal være én indgang osv.

Jeg har ikke kunnet finde noget i oplægget om, at man ændrer på selve opbygningen ude i kommunerne, og langt de fleste af de mennesker, jeg har mødt, der kommer i klemme og oplever gråzoner osv., er faktisk i den kommunale forvaltning. Både i de almindelige kommuner og også i Københavns Kommune, der har både amts- og kommunemyndighed i dag, er der masser af mennesker, der kommer i klemme imellem forskellige kontorer, forskellige dele af den kommunale forvaltning.

Så hvor er det, borgeren pludselig kommer til at opleve en stor forandring med det, man gennemfører her? Hvad er det for noget, vi ikke har fået oplyst om ændringer i kommunernes sociale forvaltninger?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg har selvfølgelig dagen igennem erfaret, at fru Line Barfod forsøgte at rejse et privatiseringssspørgelse, som skulle bevæge sig her igennem Folketinget og igennem det ganske land, nemlig at nu ville den her forfærdelige regering gøre noget virkelig ondt. Nu ville man, og det skulle være et hovedformål med reformen, sætte gang i en privatiseringsbølge.

Med privatisering mener fru Line Barfod formentlig udlicitering, og der vil jeg sige, at min klare holdning er, at man ikke skal foretage udlicitering, hvis det ikke er til gavn for borgerne. Det vil sige, at hvis kvaliteten ikke er i orden, skal man ikke udlicitere, hvis prisen ikke er i orden, skal man ikke udlicitere. Det har ikke noget med oplægget at gøre overhovedet. Det er så muligt, at en større kommune bedre kan håndtere udliciteringsproblematikken, det vil jeg ikke afvise.

Hele Rom blev jo ikke bygget på en dag. Men der sker nu det, at kommunerne får placeret hos sig alle de borgernære opgaver, og der har kommunerne en enestående chance, som jeg er sikker på, at de vil gribe, for at give den fremragende borgerservice, at man har et system, der sikrer, at blot man henvender sig ét sted, så kan